

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

„Doch al ware het ook dat wij, of een Engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij verloekt!”

GAL. 1:8.

No. 14. 15 JULI.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1,80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1,00.	3e Jaargang 1898.
---------------------	--	----------------------

Nebukadnézar's Droom.

Een heer uit Alabama stelt ons verscheidene vragen aangaande den droom, dien Koning Nebukadnézar had en die door Daniël den Profeet uitgelegd werd. De droom en de uitlegging zijn beiden in het tweede hoofdstuk van Daniël's profetiën beschreven. De vragen hebben voornamelijk betrekking op de uitlegging van den droom, en in het bijzonder op het gedeelte dat van de koninkrijken spreekt, welke door de voeten en de teenen van het beeld worden voorgesteld. De behandeling van het onderwerp zal een kort bericht van den droom zelf noodzakelijk maken. Koning Nebukadnézar zag een groot beeld van schitterend uitzien en vreesinboezemenden vorm. Het hoofd van het beeld was van goud, zijne borst en armen van zilver, zijn buik en dijen van koper, de beenen van ijzer en de voeten en teenen gedeeltelijk van ijzer en gedeeltelijk van leem. De koning zag ook een kleinen steen, die uit den berg, zonder handen afgehouden werd en die het beeld aan de voeten sloeg, en het in stukken verbrak — ja, het tot stof vermaalde, totdat het werd gelijk het kaf op den zomerdorschvloer, en de winden des hemels verstrooiden het, zoodat er geen plaats voor hetzelfde gevonden werd; maar de steen die het beeld sloeg, werd tot eenen grooten berg en vervulde de geheele aarde.

Deze zeer merkwaardige droom wordt beschouwd als eene profetische geschiedenis van het ontstaan en den val van de groote politieke machten, die de bestemming der wereld zouden beheerschen, van den tijd, dat hij gegeven werd tot de oprichting van het Koninkrijk Gods op aarde. Wij vernemen door de uitlegging van den profeet Daniël, dat het Babylonische Koninkrijk, met Nebukadnézar als koning, in het beeld voorgesteld werd als het gouden hoofd; dat koninkrijk bestond in de vijfde en de zesde

eeuw voor Christus. Het Babylonische Koninkrijk werd gevolgd door het koninkrijk van de Meden en Perzen, in het beeld voorgesteld door de borst en armen van zilver; en was de heerschende politieke macht van omtrent 538 v. C. tot 331 n. C. Het werd opgevolgd als eene heerschende macht door het Macedonische Keizerrijk, voorgesteld in het beeld door den buik en dijen van koper, en hetwelk bestond van 331 v. C. tot 161 v. C. Deze groote macht werd verplaatst door het Romeinsche Keizerrijk, dat in genoemd beeld voorgesteld werd door de beenen van ijzer, en dat het lot van de wereld regeerde vanaf den val van het Macedonische Keizerrijk tot het einde van de vierde eeuw n. C. Het Romeinsche Keizerrijk werd opgevolgd door de tegenwoordige koninkrijken der wereld, in het groote beeld van dien droom voorgesteld door de voeten en teenen, die gedeeltelijk van ijzer en gedeeltelijk van leem waren; en de opvallende eigenschap van deze koninkrijken zoude zijn, dat zij „niet aan elkander zouden hechten, zooals zich ijzer met leem niet vermengt.” „En in de dagen van die koningen,” zoude de God des hemels Zijn Koninkrijk oprichten, hetwelk nooit zal verstoord worden, noch aan een ander volk zal gegeven worden dan aan datgene, waaraan het eerst gegeven wordt. Dit Koninkrijk wordt in den droom door den Babylonischen koning voorgesteld door den kleinen steen, die zonder handen uit den berg gehouwen is en die de andere koninkrijken teniete doet en de geheele aarde vervult.

In de uitlegging die gewoonlijk door christelijke schrijvers aan deze wonderbare openbaring van het ontstaan en den val van de groote koninkrijken der aarde gegeven wordt, beweren zij, dat het gedeelte van den droom, hetwelk betrekking heeft op de oprichting van het Koninkrijk Gods, vervuld is geworden toen Jezus van Nazareth Zijne Kerk onder de menschen vestigde door de prediking van het Evangelie. Eene onoverwinbare hinderpaal stelt zich echter tegenover deze bewering, namelijk het feit, dat de Kerk van Christus niet opgericht werd in de dagen van de koningen, die door de voeten en teenen van het beeld voorgesteld werden. Integendeel, de Messias richtte Zijne Kerk op ten tijde toen het Koninkrijk, door de beenen van ijzer voorgesteld, dat is, het Romeinsche Keizerrijk, in volle macht stond — ja, toen het op het toppunt van zijne macht stond; en niet in de dagen van de koningen, die door de voeten en teenen van het beeld voorgesteld werden. Het is dus klaarblijkelijk, dat dit gedeelte der groote profetie niet vervuld werd door de oprichting van de Kerk van Christus in Palestina, negentien eeuwen geleden; maar hare vervulling was voorbehouden voor eenen lateren tijd, voor de dagen der koninkrijken die op het Romeinsche Keizerrijk gevolgd zijn. Bovendien zou deze bijzonderheid met dat Koninkrijk Gods gepaard gaan, waarvan in den droom gesproken wordt, dat, wanneer het onder de menschen gevestigd is, het „in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat Koninkrijk zal aan geen ander volk overgelaten worden.” Deze woorden van de profetie waren niet

vervuld in die organisatie welke door de persoonlijke bediening van Christus ingesteld werd. Hij zelf zeide tot de Joden; „Daarom zeg Ik ulieden, dat *het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden, en een volk gegeven, dat zijne vruchten voortbrengt,*” (Matth. 21:43), en dientengevolge werd de instelling, die door de persoonlijke bediening van Jezus opgericht werd, van de Joden weggenomen en aan de Heidenen gegeven — een ander bewijs dat het Koninkrijk Gods, waarvan Daniël sprak, niet in de dagen van de persoonlijke bediening van den Messias in Judea opgericht werd.

Onder diegenen die deze laatste meening houden, zijn er eenigen die denken, dat de woorden der profetie vereischen, dat het oude Romeinsche Keizerrijk juist in tien koninkrijken moest opgebroken worden, om met de tien teenen van het beeld overeen te stemmen. Eenige van de sekten die in den laatsten tijd in het leven geroepen zijn, nemen dit standpunt om, zoo het schijnt, hun bestaan te rechtvaardigen, en hebben getracht aan te toonen, juist wanneer het Romeinsche Keizerrijk in tien koninkrijken verdeeld werd. In cenige gevallen hebben mogelijk ook Ouderlingen van de Kerk van Jezus Christus getracht op dezelfde wijze te redeneeren. De schrijver heeft echter nog nooit een argument in deze richting aangetroffen, dat voor hem beslissend scheen te zijn. En dan, indien de voeten en de teenen van het beeld het juiste getal koninkrijken moeten voorstellen, waarin de hen voorafgaande staat moest opgebroken worden, zoude de theorie dan niet twaalf koninkrijken in plaats van tien verlangen, daar met de twee voeten zoowel als met de tien teenen rekening moet gehouden worden? Doch al die bespiegelingen aangaande de verdeeling van het Romeinsche Keizerrijk in juist tien koninkrijken zijn onnoodig, daar de koninkrijken, die uit de ruïnen van dat keizerrijk opkwamen, vertegenwoordigd waren door afzonderlijke stukken ijzer en leem in de voeten en teenen van het beeld, en niet juist door de tien teenen en de twee voeten. Het moet opgemerkt worden dat, in de andere koninkrijken door het beeld voorgesteld, de leden van de lichaamsdeelen niet de onderverdeelingen voor de verschillende koninkrijken aanwijzen; b.v. het Koninkrijk der Meden en Perzen dat, zooals men gewoonlijk aanneemt, door de armen en de borst van zilver voorgesteld wordt; niemand houdt vol dat men tien onderverdeelingen in dat koninkrijk moet vinden, om overeen te komen met het getal vingers aan de handen van het beeld. Waarom dan zoude zulk eene uitlegging gevegd worden in het geval van de koninkrijken, die door het ijzer en het leem in de voeten en teenen aangeduid worden?

Het was op dit punt dat de inzender zijne vraag stelde; namelijk, wanneer was het Romeinsche Keizerrijk in tien koninkrijken verdeeld, en werd het Koninkrijk Gods toen gevestigd? Het antwoord op deze vraag is de noodzakelijkheid te ontkennen, dat de woorden der profetie verlangen, dat het Romeinsch Keizerrijk, door de beenen voorgesteld, in juist tien of twaalf, of eenig gesteld aantal koninkrijken moet gedeeld worden; en te verklaren dat

de koninkrijken, die op het groote Keizerrijk van Rome gevolgd zijn, vergeleken worden bij de stukken ijzer en de stukken leem, die niet aan elkander zouden hechten. Met deze uitlegging is men niet genoodzaakt te bewijzen, dat het oude Keizerrijk van Rome in juist tien of eenig ander getal koninkrijken verdeeld werd. De koninkrijken mogen tien of vijftig of honderd geweest zijn, wij weten het niet, want wij weten niet hoeveel stukken ijzer of leem in de voeten en de teenen van het beeld waren; en het doet er ook niets aan toe. Wij weten echter, dat de groote eigenschap van die koninkrijken zal zijn een gebroken toestand: want „de teenen der voeten, ten deele ijzer en ten deele leem; dat Koninkrijk zal ten deele hard zijn en ten deele broos. En dat gij gezien hebt ijzer vermengd met modderig leem, zij (d. i. deze Koninkrijken of stukken van het oude Romeinsche Keizerrijk) zullen zich wel door menschelijk zaad vermengen, maar zij zullen de een aan den ander niet hechten, gelijk als zich ijzer met leem niet vermengt.” (Dan. 2:42, 43). Deze vermenging van menschelijk zaad, als eene vergeefsche poging om de koninkrijken aan elkander te verbinden, kan op niets anders betrekking hebben dan op de gewoonte van de hedendaagsche koninkrijken van Europa, om door huwelijken hunne koninklijke familiën te verbinden, als eene vergeefsche poging om zodoende de belangen hunner koninkrijken te vereenigen, zoodat zij met elkander niet in vijandschap zouden leven. Doch niettegenstaande al hun vermengen „door menschelijk zaad,,” zoo „hechten zij de een aan den ander niet, gelijk als zich ijzer met leem niet vermengt.” Maar wij hebben er het Woord Gods voor, dat er in de dagen van die koningen een Koninkrijk zal verwekt worden dat vereenigd zal zijn — dat nooit zal verstoord worden; het zal al die koninkrijken vermalen en teniete doen,” die hetzelfde voorafgingen, „maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan; * * * de droom nu is gewis, en zijne uitlegging is zeker.”

Impr. Era.

De Gelukzaligheid der Heiligen.

Wie de geschiedenis van de Heiligen der laatste Dagen leest en met al de beproevingen en veranderingen bekend wordt, die over hen gekomen zijn, zou ongetwijfeld denken, dat zij groot medelijden waardig zijn vanwege de ongelukkige toestanden waarmede zij omringd waren. Dat het geluk met den voorspoed en ongelukzaligheid met wederwaardigheid en nood samengaan, schijnt ons toe, een natuurlijk gevolg te zijn. De menschelijke ondervinding is tot dat besluit gekomen. Toch is het een merkwaardig feit, dat waard is door degenen die niet Heiligen der laatste Dagen zijn, onderzocht te worden, dat niettegenstaande de harde en bezwaarlijke omstandigheden, waarin de Kerk van Jezus Christus zich zoo dikwijls bevond, het misschien onmogelijk zoude geweest zijn,

zelfs in de dagen van zwaar lijden, een gelukkiger volk op aarde te vinden. Ons samenleven heeft bewezen dat uitwendige omstandigheden, oischoon deze van een ongunstigen aard mogen zijn, de gelukzaligheid niet verstoren. Natuurlijk zijn deze pijnlijk en onaangenaam en ieder menschelijk wezen zou gaarne vermijden, met dezelve in aanraking te komen, nochtans kunnen rechtgezinde menschen die de geboden Gods gehouden hebben, zelfs onder de ongunstigste omstandigheden, zich verheugen in eenen grooten graad van gelukzaligheid. Mannen en vrouwen die in uitwendige toestanden hunne gelukzaligheid zoeken, hebben de ware basis van het geluk nog niet ontdekt. Rein genoegen en blijvende vreugde moeten uit het binneste ontstaan. Wanneer wij niet in volkomen overeenstemming met de wetten van ons wezen en de geboden Gods leven, zoover zij ons bekend zijn, zal ons altijd iets ontbreken.

De gehoorzaamheid aan het Evangelie heeft eene wonderbare werking op diegenen uitgeoefend, die hetzelfde aangenomen hebben. Iedere begeerte van het menschelijke hart naar hetgeen waar, beminnenswaardig en rein is, vindt in de beginselen van gerechtigheid, die God geopenbaard heeft, hare bevrediging. De algemeene getuigenis van de volwassenen, die zich aan deze Kerk aangesloten hebben, is dat eer zij de beginselen, zooals zij door de Ouderlingen van onze Kerk geleerd worden, aangenomen hadden, hun altijd iets ontbrak. Zij waren beziel van wenschen, die zij onvervuld zagen en die zij niet hadden kunnen bevredigen door een van de godsdienststelsels die in hunne omgeving geleerd werden. Slechts nadat zij het Evangelie hadden aangenomen, vonden al hunne wenschen volledige bevrediging en hunne zielen gevoelden rustig. Een zoete hemelsche geest van tevredenheid vervulde hunne harten en zij gevoelden zich buitengewoon gelukkig. Een geest van reine gelukzaligheid, die niet in uitwendige toestanden zijnen oorsprong had, nam hen in bezit. Zijne bron ontstond in henzelven en was niets anders dan de Geest Gods, die hun, door het onderhouden van Zijne geboden en het gehoorzamen aan Zijne verordeningen, gegeven werd.

Het is opgemerkt geworden, dat de leden van eenige godsdienstige sekten de eerste liefde verliezen, die zij ten tijde van hunne bekeering hadden en dat zij terugblikken op hun leven in het verleden en op de dagen hunner bekeering als de tijd, waarin zij zich in de grootste mate verheugden in die zalige gevoelens die hen zoo gelukkig maakten. Dit is echter niet het geval met de Heiligen der laatste Dagen, die hunne plichten vervuld hebben. Wanneer zij op de dagen van hunne bekeering en intrede in de Kerk terugblikken, zien zij in, dat zij toen slechts kinderen waren en dat hunne kennis, vreugde en tevredenheid sedert dien dag steeds toegenomen hebben. De oorzaak van dit feit is, dat zij zich niet onder den invloed van eenige opgewondenheid of ontvlamde verbeelding aan de Kerk aangesloten hebben, maar zij hebben de waarheid ingezien en dezelve aangenomen door de overtuigende

macht die op hen rustte en naarmate de kennis der waarheid in hen toenam, hebben zij meer en meer de schoonheden van den godsdienst van Jezus Christus leeren waardeeren en hunne gelukzaligheid en tevredenheid zijn daardoor steeds vergroot. Dit is geheel zooals het moet zijn; want het Evangelie, het plan der zaligheid, hetwelk tot het heil van de menschen gemaakt werd, is in ieder opzicht wonderbaar berekend om alle wenschen en begeerten des menschen te bevredigen. Daarin ligt niets van gebrekkigen aard opgesloten. Het is volkomen als een geheel, zooals ook in zijne verschillende punten en zijne uitwerking op het karakter des menschen is, hetzelfde te verhoogen, hem nader tot God te brengen en hem al de beginselen van ware gelukzaligheid te verleen. Het is wonderbaar, hoe standvastig de Heiligen der laatste Dagen gebleven zijn onder al de wederwaardigheden en vervolgingen, die zij dikwijls moesten beleven. Indien zij niet door eene hoogere macht ondersteund waren, zouden zij onderdrukt geworden en onder hun zwaar juk bezwaken zijn. Zij zouden door het treurig leven zoo ontmoedigd geworden zijn, dat zij al hunne hoop verloren en in den dood hunne verlossing van de ellende gezocht hadden. Doch te midden van hun diepste lijden werden zij staande gehouden en zij waren vol vreugde en goede hoop. Niettegenstaande al de moeielijkheden, die het volk in vroegere dagen verdragen moest en sedert dien tijd gedurende de reis over de steppen, toen zij niet met zekerheid wisten, waarheen zij hunne schreden richtten of door welke toestanden zij omringd zouden zijn, waren zij toch vroolijk, onversaagd en vol hoop. Zij werden niet door duistere gevoelens ternedergedrukt en ofschoon vele geriefelijkheden en zelfs in vele gevallen de behoeften des levens hun ontbraken, waren zij toch in het geheel niet neerslachtig.

Vele menschen in de wereld verbeelden zich, dat indien zij maar in staat zijn den hemel te bereiken, zij daar eene volkomene gelukzaligheid zouden genieten. Aan den moordenaar op het schavot wordt dikwijls gezegd, dat omrede hij vóór zijnen dood in Jezus geloofde, zijne zonde hem zal vergeven worden en hij onmiddellijk in den hemel kan ingaan en vele van de gemeenste misdadigers zijn op deze wijze en met zulke hoop gestorven. Wanneer het echter zulk eenen mensch toegestaan werd, ingevoerd te worden in het gezelschap van de gezegenden en verlost, zoude dit voor hem eene kwelling zijn, vanwege dat hij zijn leven doorgebracht heeft met de beginselen te schenden, waarop de vreugde des hemels gegrond is. Wezens die den hemel beërven, moeten denzelfden in zichzelf ontwikkeld hebben. Er moet eene overeenstemming plaats vinden tusschen hen en hunne omgevingen, wanneer zij daar komen. Indien dit niet het geval was, zoude het voor hen geen hemel zijn. En dit is een beginsel, dat door de Heiligen der laatste Dagen moest verstaan worden.

Het staat tot eene zekere mate in de macht des menschen, om gelukkig te zijn. De Heere heeft de wetten geopenbaard die, indien zij gehoorzaamd worden, volkomen overeenstemming tusschen

ons en de hemelsche dingen tot stand brengen. Hoe nauwkeuriger wij dezelve navolgen en ze in ons leven aanwenden, hoe meer wij aan de volmaaktheid der engelen gelijk worden. Door de hulp van den Geest Gods kunnen wij onze booze neigingen, heftige hartstochten en toornige gevoelens beheerschen en in nauwkeuriger overeenstemming met goddelijke wetten leven. Slechts door het navolgen van deze beginselen hebben menschelijke wezens eenen toestand bereikt, die gelijk is aan dien der engelen. Zelfs de Zoon Gods leefde, terwijl hij op de aarde rondwandelde, in stipte overeenstemming met deze grondbeginselen. Hij leerde ze aan Zijne discipelen en in zooverre zij Zijne woorden navolgden, werden zij aan Hem gelijk en waren met Hem één. De Verlosser heeft de beginselen die Hij leerde, in Zijn leven praktisch ten uitvoer gebracht. Als men op Hem spuwde, Hem sloeg, bespote en geeselde en Hem zelfs met doornen kroonde en eindelijk kruisigde, werd Hij niet tot toorn gebracht. Ofschoon hij gesmaad werd, schold Hij niet tegen. En in de uren van grooten angst en smart en van kwellende beproeving toonde Hij in Zijn gedrag en in alles wat Hij zeide, op eene practische manier de groote waarheden, die Hij als Zijn Evangelie leerde. Indien Hij Zijn doel gemist had, zou Hij niet het bewonderenwaardige, aanbiddenswaardige karakter geweest zijn, dat Hem kenteekende. Hij heeft het voorbeeld gegeven, en het is onze plicht, het na te volgen. *Juv. Inst.*

Het Brood van de verschillende Natiën.

Het is eene merkwaardige en belangwekkende studie om de verschillende bestanddeelen te vergelijken, welke den verschillenden natiën der wereld dienen als de basis van hun brood. In dit land (Amerika) waar goed brood, van vóór- en najaars-tarwemeel gemaakt, in het bereik is van allen, wordt zelden eene gedachte gegeven aan het feit dat alleen de inwoners van een klein gedeelte van de oppervlakte der aarde zulk een voedsel genieten. In de afgelegen deelen van Zweden maken en bakken de arme menschen hun roggebroomd twee keer per jaar en pakken de brooden weg, zoodat zij ten laatste zoo hard zijn als steenen. Nog verder in het noorden wordt brood gemaakt van gerst en haver. In Lapland wordt haver met den inwendigen bast van den pijnboom gebruikt. De twee te zamen, goed fijn gemaald en vermengd, worden in groote, platte koeken gemaakt, en in een pan over het vuur gekookt. In treurig Kamtsjatka maakt de pijn- of berkeboombast afzonderlijk, goed doorweekt, fijn gestampt en gebakken, dikwijls het geheele broodvoedsel uit van de inboorlingen. De IJslander schraapt het „IJsland mos” van de rotsen en maalt het tot fijn meel, hetwelk dient voor beide, brood en puddingen. In sommige deelen van Siberië, China en andere oostelijke landen, wordt een tamelijk smakelijk brood van boekweit gemaakt. In deelen van Italië worden kastanjes gekookt, tot meel gemaald en gebruikt

voor het maken van brood. (Durra), een soort van gierst, wordt veel gebruikt in Indië, Egypte, Arabië en Klein-Azië voor het maken van brood. Rijstbrood is hoofdzakelijk het voedsel van den Chinees, den Japanees en een groot gedeelte der inwoners van Indië. In Perzië wordt het brood gemaakt van rijstmeel en melk; het wordt „Lamash” genoemd. De Perzische oven wordt in den grond gebouwd, ongeveer de grootte van een vat. De zijden zijn van glad metselwerk. Het vuur wordt op den bodem gemaakt en wordt aan het branden gehouden tot de muren of kanten van den oven door en door verhit zijn. Genoeg deeg om eene plaat te vormen van ongeveer een voet breed en ongeveer twee voeten lang, wordt op de bank geworpen, en gerold tot het ongeveer zoo dun is als zoolleder, dan wordt het opgenomen en geslingerd en gerold van den eenen arm op den anderen en op eene plank geworpen en tegen de zijde van den oven geslagen. Het bakken neemt slechts eenige oogenblikken en wanneer het gebakken is, wordt het uitgespreid om af te koelen. Dit brood is goedkoop (een cent per plaat); het is zoet en voedzaam. Eene soort van het „hongerbrood” van Armenië wordt gemaakt van klaverzaad, vlas of lijnzaadmeel, gemengd met eetbaar gras. In de Moluksche eilanden verschaft de stijfselachtige kern van den sago-palm een wit, blomachtig meel. Dit wordt opgemaakt in platte, langwerpige vierkante brooden, die gebakken worden in zeldzame kleine ovens; elke oven is in langwerpige vierkante cellen verdeeld, om de brooden te ontvangen. Brood wordt ook van wortelen gemaakt in sommige deelen van Afrika en Zuid-Amerika. Het wordt gemaakt van Cavassa-knollen. Deze wortelen zijn een doodelijk vergift, indien zij rauw gegeten worden, maar maken een goed voedsel uit, wanneer zij behoorlijk toeberaid zijn. Om deze voor brood te bereiden, worden de wortelen verscheidene dagen in het water geweekt, waardoor het vergift er uit gewasschen wordt; de vezels worden er uit geplukt, gedroogd en tot meel gemalen. Dit wordt met melk vermengd, indien verkrijgbaar, zoo niet, wordt water gebruikt. Het deeg wordt in kleine ronde brooden gevormd en in heete asch gebakken of in de zon gedroogd.

Sanitary Record.

In iedere werkzaamheid van het leven zijn het de pogingen, de voorbereiding, de tucht, het ernstig werken, die den man van waarde doen zijn in ieder vak, en niet slechts het feit, dat hij deze of die plaats bekleedt.

Aangekomen.

Ouderling Joseph Weston, van Ogden, Utah, is den 2en Juli te Rotterdam aangekomen. Hij is geroepen om in de Amsterdamsche Conferentie zijne werkzaamheden te beginnen.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

ALF. L. FARRELL, 120 Izaak Hubertstraat, Rotterdam.

Het Woord des Heeren bevestigd.

Eenige jaren geleden beval een der hoogstwaardigste geneeskundige tijdschriften het zalven van het lichaam met olie aan, als een uitstekend geneesmiddel voor koorts. Sedert dien tijd hebben sommige geneesheeren dit middel gebruikt, op deze manier het Woord des Heeren bevestigend betreffende de behoorlijke behandeling der zieken door de verordening van het opleggen der handen.

Wij vooronderstellen, dat er zeer weinige familiën in de Kerk zijn, die niet de heilzame gevolgen gezien hebben van het zalven hunner kinderen met olie, wanneer zij ziek geweest zijn, in het bijzonder wanneer de zalving vergezeld was door de bediening van de Ouderlingen. Het is zeer bevredigend te zien, dat het volk op deze manier bewijs krijgt van de waarheid en zelf getuige wordt van de juistheid van het stelsel, hetwelk de Heere gegeven heeft voor de herstelling der zieken.

Wij hebben gehoord van talijke gevallen van menschen die herstelling ontvingen van zeer ernstige ongesteldheden, door het drinken van zuivere olijfolie. Twee of drie jaren geleden, kwam een man en zijne vrouw van Californië om dezelandstreek (Utah) te bezoeken. Zij hadden hier voorheen gewoond, en hadden den winter van 1847—8 in Salt Lake Vallei doorgebracht. Hij was een lid van het Mormoonsche bataljon geweest. Hij vertelde den schrijver wat wonderlijke gevolgen het drinken van zuivere olijfolie gehad had op zijne vrouw, toen zij folterende pijn leed, zooals wij ons de verklaring herinneren, was het de doorloop van galsteenen, die haar zulk eene pijn gaf. Hij zeide, dat zij nu voortdurend zuivere olijfolie gereed hielden — welke in Californië gemaakt wordt — zoodat wanneer ook door pijn overvallen, zij verlichting konde verkrijgen.

Wederom zien wij het verklaard in een geneeskundig tijdschrift, dat het vrije gebruik van koud water als een drank een uitmuntend geneesmiddel is voor vele ongesteldheden. De ontdekking van de Heiligen der laatste Dagen, die den raad van den Heere betrachten, heeft hun bewezen, dat het de beste van alle dranken is, wanneer het zuiver is. Er zijn vele plaatsen echter, waar het water zoo onzuiver is, waar het eerst gekookt moet worden, vóór het gedronken kan worden. Wij bezochten Nephi niet lang geleden en vertoefden in het huis van Apostel George Teasdale en waren verblijd over het drinken van water, dat zijne

familie gebruikte. Het was gekookt water en werd koel gehouden om te drinken. In Nephi, zoowel als in andere plaatsen, zijn er onzuiverheden in het water; vele stroomen onthouden een groot gedeelte kalk. Wij hebben geen twijfel, dat de gezondheid der kinderen en van volwassen menschen ook, grootelijks bevorderd zoude worden, als grootere inspanning gemaakt werd om zuiver water te verkrijgen voor het drinken.

Een ander geneesmiddel voor ernstige ziekten is tot onze aandacht gebracht. Wij zien vermeld in een geneeskundig tijdschrift, dat een beroemd geneesheer in zijne praktijk heeft beproefd, dat vasten een voortreffelijk iets is voor patiënten, die aan ernstige besmettingen lijden. Door het vasten, zegt hij, wordt het voedingskanaal gereinigd, zoodat kiemen geen smetstof verkrijgen en ernstige samenstellingen veroorzaken. Zijne uitgestrekte ondervindingen stellen het feit vast, dat dieren en ook mannen en vrouwen, die vastende gehouden worden, veel spoediger herstellen van snel verloopende ziekten dan anderen, die als gewoonlijk gevoed worden, of zelfs veel minder dan gewoonlijk. Hij heeft voor zichzelf den naam van den „hongerdokter” verworven, omrede hij alle voedsel verbiedt aan zijne patiënten, die aan ernstige ziekten lijden, inzonderheid longontsteking, als er eenige reden is om te vooronderstellen, dat de spijsverteering niet in goede orde is. Opmerkingen bij 140 gevallen van longontsteking, wordt er vermeld, hebben de wijsheid van dezen maatregel bevestigd. In elk geval werd opgemerkt, dat gedurende het aanhoudend vasten, de patiënten ten deele de sterkte herwon, die hij van te voren geheel en al verloren scheen te hebben. Den Heiligen der laatste Dagen wordt aanbevolen om te vasten en te bidden; en ongetwijfeld is er ware filosofie in dit gebod. De Heere die ons geschapen heeft, verlangt niet van ons, iets te doen, dat nadeelig voor ons zoude zijn. Het schijnt duidelijk uit de ondervinding van dezen dokter, dat het vasten van groot nut kan zijn voor de gezondheid van al degenen die het beoefenen.

In verband hiermede is het belangwekkend de meeningen te weten van uitstekende mannen in het beroep van de geneeskunde. Zij verklaren, dat het eene groote fout is, te vooronderstellen dat dokters menschen kunnen genezen, wanneer zij door ziekte aangetast zijn. Al wat zij kunnen doen is de natuur te helpen. Het is de natuur of de genezende macht van het lichaam van den patiënt, die de genezing bewerkt. De dokters mogen pijn verzachten, maar zij kunnen door geen van hunne geneesmiddelen ziekte genezen. Wanneer wij van dit standpunt de uitoefening van geneeskunde beschouwen, kunnen wij zien, hoe heilzaam de bediening van de verordening van de oplegging der handen kan zijn voor degenen die daardoor verlichting zoeken, en die zich stiptelijk voegen naar den raad, welken de Heere aan Zijn volk gegeven heeft betreffende hun voedsel en hunne dranken.

GEORGE Q. CANNON.

REDEVOERING,

door President WILFORD WOODRUFF gehouden in den Tabernakel
te *Salt Lake City*, 3 April 1898.

Vervolg van blz. (206).

Nu wensch ik te zeggen tot deze vergadering, tot de jonge mannen van Israël, tot de Ouderlingen Israëls, tot al onze zendingen, de dag is gekomen dat de God des hemels van mijne handen verlangt, als de President van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, u te zeggen, dat het de wil van God is, dat gij dezen weg neemt. Verkrijgt den Geest Gods, vóór gij op uwe zendingen of elders gaat. Zoek naar den Geest van openbaring, om met u te zijn. En wanneer gij dezen bezit, zijt gij veilig, en zult doen precies wat de Heer verlangt dat gij doen zoudt. Ik heb zeer de noodzakelijkheid gevoeld, om dit tot deze Conferentie te zeggen. Wat kunt gij zonder openbaring doen? Wij kunnen, zonder dezelve den wil van God niet doen en vervullen hetgeen van ons verlangd wordt. Wij zullen geene fouten begaan, indien wij dien weg volgen. Die geest is met de Apostelen en met de Ouderlingen Israëls, die waarachtig en getrouw zijn. Het opkomend geslacht zoude moeten werken om den Geest Gods te bekomen. Zoek hem om in u te zijn, en hij zal eene waarschuwende stem voor u zijn.

Dat is eene reden, broeders en zusters, waarom mijn leven bewaard is gebleven. Ik zal u een andere reden vertellen. Natuurlijk, dit is mijn eigen reden voor dat.

Eene reden, waarom ik hier ben, is omdat de Heer de zwakke dingen dezer wereld gekozen heeft om het Evangelie te verkondigen, om Zijn werk te doen, om Zijn koninkrijk op te bouwen. Ik geloof niet dat Hij ooit een zwakker instrument op aarde gehad heeft om door te werken, dan mijzelf. De Almachtige heeft geweten dat, sedert ik lid van deze Kerk geworden ben, ik nooit voor eene minuut macht gehad heb om eenige eer of glorie tot mijzelf te nemen betreffende eenig ding dat ik in staat ben geweest in mijne roeping of elders te doen. Waarom? Omdat ik geweten heb, dat het van God gekomen is, en niet van mijzelf. En geen ander man, die in dit werk bezig is geweest, heeft eenige macht uit zichzelf. Deze macht is van God tot ons gekomen, waardoor wij in staat gesteld zijn om het werk te doen, dat Hij van onze handen verlangt.

Er komt eene verandering over de aarde; er komt eene verandering over de Christelijke wereld en het is nabij. Gij leest de openbaringen in den Bijbel, in het Boek van Mormon en in de Leer en Verbonden, betrekking hebbende op onze dagen, vóór de komst van den Zoon des menschen. Oorlog! Ja; oorlog is eene van de rampen die tot het geslacht, waarin wij leven, behooren. Het zal geschieden, en geene macht onder de hemelen kan het verhinderen. Wie kan zijne oogen niet openen en de verandering zien in de dingen die ons omringen? Leest deze openbaringen — de

openbaring zoeeven door broeder Cannon gelezen en andere in deze boeken. De God des hemels heeft Zijne hand aan het werk gelegd om deze groote voornemens, waarover gij leest, uit te voeren. Zij zullen zoo zeker plaats vinden, als God leeft. Er is geene macht op aarde, noch onder de aarde, noch elders, die de vervulling van deze dingen kan verhinderen. En zij zijn nabij.

Ik heb eene groote begeerte dat de Heiligen der laatste Dagen hunne schouders zullen sterk maken om het Koninkrijk Gods te dragen. Velen in de wereld hebben gewerkt om Mormonisme te vernietigen. Zij hebben ons volk van hun land verdreven. Zij hebben ons vervolgd en geplaagd. Zij hebben sommigen ter dood gebracht, voor het woord Gods en de getuigenis van Jezus. Maar zij zijn voor de doeleinden Gods in geen van deze dingen tot hinderpalen geweest. De Heer heeft, in Zijne genade en wijsheid, Zijn volk naar de valleïën dezer bergen geleid. Het is door God bepaald dat Zion hier zoude gevestigd worden. Hier is de Tabernakel, waarvan de Profet sprak, als eene bedekking tegen den storm en den wind, enz. Deze tempelen zijn hier in vervulling van de Profetiën. Wij hebben er vier in dezen staat. President Young werd met de oprichting van deze dingen vereerd. Hij heeft lang genoeg geleefd om den hoeksteen van dezen tempel op deze plaats te wijden, in denwelken de Heiligen der laatste Dagen ingaan om hunne vrienden, die in de gevangenis zijn, te verlossen en de verordeningen van het huis Gods voor hen te laten bedienen, in vervulling van de oude profeten, die gesproken hebben zooals zij door den Heiligen Geest geïnspireerd werden, zeggende dat in de laatste dagen verlossers op den Berg Zion verwekt zouden worden, terwijl het Koninkrijk zal des Heeren zijn. Zion moet opkomen.

„Juicht, gij hemelen! en verheugt u, gij aarde! en gij bergen maakt gedreun met gejuich; want de Heere heeft Zijn volk vertroost, en Hij zal zich over Zijne ellendelingen ontfermen.

„Doch Zion zegt: De Heere heeft mij verlaten en de Heere heeft mij vergeten.

„Kan ook eene vrouw haren zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontferme over den zoon haars buiks? Ofschoon deze vergaten, zoo zal Ik toch u niet vergeten!

„Zie, Ik heb u in de beide handpalmen gegraveerd; uwe muren zijn steeds vóór Mij.” (Jesaja 49 : 13—16).

Alles wat aangaande Zion gesproken is, zal geschieden en gij en ik zijn heden getuigen van deze dingen.

Wij zijn hier voor zaligheid en eeuwig leven. Wij zijn hier om de groote zegeningen te bekomen, die de Heiligen Gods in iedere eeuw der wereld verkregen hebben, wanneer zij aan de geboden Gods gehoorzaam geweest zijn. Zullen wij het bereiken? Ja, indien wij onze plichten vervullen. Het Evangelie is heden juist zoo goed als in de dagen van den Zaligmaker. Wat de heerlijke zegeningen van het Evangelie van Christus betreft, zij zijn bijna in geene eeuw dezer wereld populair geweest. Zie Christus zelf: waar was er een minder populair man dan de Zaligmaker

der wereld in Zijne dagen? En Zijne Apostelen waren niet populair. Zij werden ter dood gebracht voor het woord Gods en de getuigenis van Jezus Christus. Niettegenstaande was Christus de Zoon van God; en de Sadduceën, de Farizeën, de Esseërs en al de sekten die tegen Hem streeden, waren vervloekt en velen van hen in de hel geworpen, terwijl Hij de zaligmaker der wereld blijft en de eer en de heerlijkheid ontving, welke zijn Vader voor Hem bestemd had. Ik wensch dat onze jonge menschen in het bijzonder deze dingen gedenken. Die welke op zending gaan, moeten ze niet veronachtzamen. Tenzij gij den Heiligen Geest met u hebt, wanneer gij uitgaat om het Evangelie te prediken, kunt gij uwen plicht niet vervullen; maar wanneer gij dien bezit, zoo zijt gij veilig; gaat waar gij wilt, en uwe woorden zullen hunne uitwerking hebben in de harten van de oprechten en zachtmoedigen der aarde.

Broederen en zusters, ik gevoel God te danken dat wij ons in zulk een goeden toestand bevinden. Ik gevoel God te danken voor de plaats die wij in de dalen van deze bergen innemen. Dit is eene veeiige plaats. Terwijl ik dezen tempel wijdde, zag ik de oordeelen Gods, die weldra over dit geslacht zouden uitgestort worden. Zij zullen komen. Een paar dagen geleden las ik van eene verschrikkelijke overstroming. Wie heeft ooit te voren van zulk eene overstroming in Amerika gehoord? Deze overstromingen en rampen en wederwaardigheden vermenigvuldigen op de aarde en zij zullen toenemen tot het einde komt. Ik bid God mijnen hemelschen Vader, u allen te zegenen, onze harten te inspireeren, opdat het gezicht van ons verstand open moge zijn om den toestand waarin wij ons bevinden en de verantwoordelijkheid waaronder wij staan, te erkennen. De oogen van den ganschen hemel en aarde en hel zijn op ons gericht. De oogen der duivelen zijn over ons. Zij werken voor onze verwoesting; maar zij hebben de macht niet om het te doen. Wij zijn in de handen Gods. Hij houdt de sleutelen tot de bestemming van de inwoners der aarde en Hij zal de rechtvaardigen zegenen, wie of waar zij ook zijn. Ik ben dankbaar, naar de leeringen te mogen luisteren, die ik op deze Conferentie van de Ouderlingen Israëls heb gehoord. Ik verheug mij over den vooruitgang, die gedurende het laatste jaar in de Kerk in den vreemde gemaakt is. Er heeft een groei van de Kerk plaats gehad, grooter dan wij in eenig ander jaar sedert de oprichting van de Kerk gezien hebben. En hier tehuis heeft er een groote aangroei plaats gevonden. Onze zusters hebben getrouwelijk in de Kindervereenigingen (Primary Associations) en in de Vereenigingen tot Onderlinge Ontwikkeling (Mutual Improvement Associations) gewerkt, en in ieder werk, waartoe zij geroepen zijn. De zegeningen Gods zijn met haar en zij doen veel goed. De Zondagsscholen hebben ook tot hun aantal toegedaan. Zij hebben nu meer dan honderdduizend leden. De Jongelingsvereenigingen hebben, zooals gezegd is, eenen aangroei van dertien duizend leden bekomen, als een gevolg van hun werk gedurende het verloop jaar. God zegent degenen, die onder hen arbeiden,

Indien gij eene ziel van den dood kunt redden, welke zegeningen zult gij met die ziel niet hebben. Zooals de Heer tot Oliver Cowdery zeide. „Indien het ware dat gij al uwe dagen bekeering tot dit volk zoudt roepen en ook slechts ééne ziele tot mij brengen zoudt, hoe groot zal uwe vreugde met hem zijn in het koninkrijk mijns Vaders.” Wij moeten met dit werk voortgaan, opdat wij de zaligheid van de zielen van menschen bekomen. In zooverre gij dit doen zult, zullen de zegeningen Gods uw deel zijn. Zion moet oprijzen of vallen. Wat zal het zijn? De verkondiging van het Evangelie van Christus is ten gunste van Zion. Al de openbaringen, die op deze dagen betrekking hebben, zijn ten gunste van Zion en van het voorbereiden van den weg voor de komst van den Zoon des menschen. En Zion zal oprijzen en schitteren.

God zegene u allen. Laat ons onzen plicht vervullen en trachten onzen godsdienst te vereeren, zoodat, wanneer wij aan het einde zijn, wij ons daarover kunnen verheugen. Het is beter, op de zijde des Heeren te zijn dan elders. Ik verlang zaligheid. Ik verlang mijne voorvaderen en mijne vrienden te ontmoeten, voor wie ik hier gewerkt heb om hen te verlossen en die het Evangelie in hun leven nooit gehoord hebben. God heeft ons dit voorrecht gegeven. Dag aan dag werken voortdurend Ouderlingen van Israëel in deze tempelen voor de zaligheid van de kinderen der menschen. Wij zijn in dit werk gezegend geworden en wij zullen voortgaan gezegend te zijn; en wanneer wij aan de andere zijde van den sluier komen, zal er niet éen onzer zijn, die geene blijdschap zal hebben over het goede door ons gedaan. Moge God u zegenen. Ik gevoel de Heiligen der laatste Dagen te zegenen, zoover als ik de macht heb om te zegenen. Onze dochters en onze moeders werken voor de verlossing van Israëel op hunne wijze en dat doen de Ouderlingen van Israëel in hunnen plicht. Doch wij moeten toenemen en voortgaan te groeien, totdat wij de macht op aarde bezitten om al de oprechten en zachtmoedigen der aarde te vergaderen. God zegene, leide en besture ons in het pad van waarheid en gerechtigheid, om Jezus' wille. Amen.

Het Werk van eenen Vijand der Waarheid.

De Zaligmaker der wereld zeide tot Zijne discipelen: „Indien de wereld u haat, zoo weet, dat zij Mij eer dan u gehaat hebben. Indien gij van de wereld waart, zoo zou de wereld het hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld. Gedenkt des Woords, dat Ik u gezegd heb: Een dienstknecht is niet meerder dan zijn heer. Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen; indien zij Mijn Woord bewaard hebben, zij zullen ook het uwe bewaren; maar al deze dingen zullen zij doen om Mijns naams wil.” Door deze woorden maakte de Heer Zijnen discipelen bekend, dat zij, om Hem te volgen, vervolging moesten doorstaan, en dat de oorzaak daarvan zoude zijn, dat

Zijne discipelen niet van de wereld waren en daarom door haar gehaat worden. De wereld kan het licht niet verdragen, want het licht veroordeelt hare werken. De levenswijze, de handel en wandel, die de discipelen van hunnen volmaakten Meester geleerd hadden, waren rechtvaardiger dan die der wereld, en hun voorbeeld, hetwelk dezelve dagelijks voor oogen had, getuigde tegen hare eigene werken. En het waren juist die welke, dikwijls onder den dekmantel van eenen godsdienst zich van hunne booze wegen niet wilden bekeeren, die de grootste vijanden van de rechtvaardigheid waren, zooals deze in het leven der volgelingen van Jezus geopenbaard werd.

De prediking van het Evangelie in deze dagen gaat met dezelfde gevolgen gepaard als vroeger, en van tijd tot tijd worden profeten, apostelen of andere leden van de Kerk van Christus geroepen, om hunne getuigenis van de waarheid met hun bloed te verzegelen. Wederom is een onzer broederen in Florida (Verenigde Staten) als slachtoffer van den haat tegen de waarheid gevallen. De volgende brief, van Frank H. Cutler, uit de *Millennial Star* overgenomen, geeft eenige bijzonderheden aangaande deze snoode misdaad:

„Eene droefheid heeft ons bevangen, die het hart van ieder Ouderling in onze Conferentie treurig zal stemmen, en een leed is over onze vrienden gekomen, dat door tranen niet kangelenigd worden. Onze edele en getrouwe vriend, Broeder George P. Canova, werd verleden Zondag 5 Juni, kort nadat het donker geworden was, op eene snoode wijze vermoord, dus uit ons midden iemand wegnemende, die door zijne edelmoedigheid het hart van iederen Ouderling en Heilige die hem kende, gewonnen had.

Broeder Canova was een lokale Ouderling en presideerde over eene vertakking van de Kerk te Sanderson.

Wij hielden den 4en en den 5en dezer eene Conferentie te New Zion, en hij was tegenwoordig. Hij schepte veel genot in de godsdienstoefeningen en was vervuld met den Geest, toen hij van ons afscheid nam om naar huis te reizen, omtrent vijf en twintig uren verwijderd. De afstand noodzaakte hem om in den nacht te reizen en toen zij te Juncture aangekomen waren en Broeder Hill zijn eenige reisgenoot, eene tuindeur opende, werd er op Broeder Canova geschoten. Broeder Hill ontkwam. De misdager voltooidde zijne vreeselijke daad en nam toen de vlucht.

Het verminkte lichaam werd naar de woning van de treurende familie gebracht en werd na de passende plechtigheden, in het *Evergreen*-kerkhof te Jacksonville begraven.

Sedert Broeder Canova het Evangelie aangenomen heeft, is hij een oprecht lid geweest, en heeft hij getracht, naar al de voorschriften van hetzelfde te leven, gelukkig en tevreden in de hoop op het eeuwig leven.

Er bestaat geene oorzaak voor het begaan van zulk eene misdaad en er werd niet de minste aanleiding toe gegeven.

Dit is niet de eerste gebeurtenis van dien aard in dit land en

het feit dat de eene moord na den anderen begaan wordt en de schuldige de straf ontwijkt, doet ons verstand terugdenken aan de toestanden die onder het Nephietische volk vóór zijnen val bestonden en die de oorzaken van deszelfs vernietiging waren; ook de voorspellingen aangaande de dingen die in onze dagen zouden bestaan vóór de tweede komst van Christus.”

Een klein ongeluk was het middel om eenige onzer vergaderingen te Rotterdam met vreemdelingen geheel aan te vullen. Omtrent het midden der vorige maand werden wij des morgens om vier uur door de politie gewekt, die ons kwam verwittigen, dat onze vergaderingszaal open stond. Wij gingen dadelijk met onze vroegtijdige bezoekers mede en vonden, na een onderzoek in de zaal gedaan te hebben, dat de collectebus met wat centen en stuivers gestolen was. Doordat deze diefstal aangegeven werd op het politiebureau, is een verslag daarvan in de dagbladen van Rotterdam verschenen. Dit is een middel geweest om vele nieuwsgierigen tot onze vergaderingen en onder het bereik van het Evangelie te brengen.

Gemengd Nieuws.

In de maand Juni 1898 is de zending op IJsland in het koude Noorden geopend. Ouderling Halldor Johnsen, met deze zending belast, is den 18^{den} Mei van Leith, Engeland, vertrokken, en den 30sten van dezelfde maand op IJsland aangekomen. Volgens eenen brief van hem te Liverpool ontvangen, gevoelt hij zich wel naar lichaam en geest, en hoewel slechts eenige dagen daar, had hij reeds verscheidene vrienden gevonden. Hij is twaalf dagen zeereis van eenig ander zendeling verwijderd.

Een onzer zendingen in Duitschland, Le Roi C. Snow, zoon van Apostel Lorenzo Snow, werd wegens zijne tegenwoordigheid in het Koninkrijk Beieren, waar hem verboden was het Evangelie langer te prediken, in de gevangenis geworpen, waar hij eenige dagen doorbracht, totdat hij door tusschenkomst van den Amerikaanschen Consul verlost werd. Zijne cel was door eene stalen deur verzekerd: vochtig stroo vormde zijn leger; den eersten dag verkreeg hij tot voedsel slechts water, waarbij den volgenden dag brood gevoegd werd. In deze plaats en omgeving richtte hij zich in nederige gebeden tot God en gevoelde hij in groote mate de tegenwoordigheid van den Geest des Heeren.

I N H O U D:

Nebukadnézar's Droom	Blz. 209	Redevoering door President Wilford	Blz.
De Gelukzaligheid der Heiligen	" 212	Woodruff	" 219
Het Brod van de verschillende	" "	Het werk van een vijand der	" "
Natiën	" 215	Waarheid	" 222
Het Woord des Heeren bevestigd	" 217	Gemengd Nieuws	" 224

Uitgave van ALF. L. FARRELL, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.